

[Arne Christiansen]

dige brede enighed om dansk udenrigspolitik lidet loyalt socialdemokrati nu lader hånt om en flertalsudtalelse i en betænkning, lader hånt om lovforslaget og helt paralyseret glemmer sagen og udelukkende går efter manden, og det i en form og i et tonefald, som der overhovedet ikke er noget belæg for.«

Jeg vil gerne minde om, at debatten drejer sig om et lovforslag. Jeg anbefaler, at der stemmes for dette lovforslag. Hvis udfaldet bliver negativt, så vil Danmarks anseelse være skadet. Det er selvfølgelig en liden trøst, at uanset udfaldet vil socialdemokratiets anseelse herhjemme og i udlandet være endnu mere skadet.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Det er ret fantastisk, at markedsudvalget ikke kan give udtryk for med større ret end nogen som helst andre, hvad de selv mente, da de holdt møde den 20. december 1982. Det, der skete, var, at man bad om at få en beretning om, hvad markedsudvalgets medlemmer selv mente foregik den 20. december 1982. Det er den beretning, der er skrevet, og heraf fremgår, at de, der dækker 89 her – sådan er reglerne jo i folketinget – klart mener, at ministeren har overtrådt sit mandat, og 76 mener klart, at han ikke har overtrådt det, og så er der en gruppe, der er uenig indbyrdes. Det er sagen.

Jeg har selvfølgelig accepteret, at formanden ikke traf nogen konklusion i beretningen fra markedsudvalget, men det var netop med den begrundelse, at det måtte overlades til folketinget. Nu er vi i folketinget, og det bør da overlades til statsministeren at drage konklusionen af den slags. Det er klart, at den beretning skal bruges til, at vi hver for sig drager konklusioner.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

I relation til, hvad hr. Ivar Nørgaard eventuelt kunne ønske at puste sig op til, kunne jeg have lyst til at referere fra vores gruppe-møde i dag. Det kan være et signal dels til statsministeren, dels til udenrigsministeren.

Vores gruppemøde er jo åbent, og det var det også mellem kl. 12 og kl. 13 i dag. Der

blev det på foranledning af hr. Glistrup slået fast, at fremskridtspartiets folketingsgruppe fortsat er af den opfattelse, at ministerens embedsførelse er af en sådan karakter, at vi under ingen omstændigheder kan stemme for en mistillidsdagsorden til udenrigsministeren eller regeringen i denne sag. Det er alle i fremskridtspartiets folketingsgruppe. Derfor synes jeg, at man skulle spare sig sin ulejlighed og snakke om det saglige i stedet for personfølgelse. Det er min opfattelse.

(Kort bemærkning).

Arne Christiansen (V):

For min skyld må hr. Ivar Nørgaard gerne tælle mandater bag de 6 mindretalsudtalelser fra markedsudvalget. Jeg minder om, at det fortsat er lovforslaget, der er behandlet i den tillægsbetænkning, vi drøfter her i dag. På baggrund af den beretning, markedsudvalget har afgivet, har ad hoc-udvalget draget sin konklusion, og den står trykt i tillægsbetænkningen. Jeg har læst den op én gang, jeg skal om nødvendigt gerne gøre det igen.

Hr. Ivar Nørgaard talte om, hvad beretningen skal bruges til. Det er for længst gået op for os andre, hvad den skal bruges til.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Det er skam ikke nogen overraskelse for os og heller ikke for offentligheden, at der ikke her i salen er flertal for en mistillidsdagsorden til udenrigsministeren. Det har jo klart været sagt fra både radikal side og fra fremskridtspartiets side for længe siden. Vi har heller ikke tænkt os, at man skulle drøfte en mistillidsdagsorden. Vi har bare sagt – det sagde jeg allerede under anden behandling – at det må få nogle konsekvenser, at der bliver skabt en sådan forvirring i markedsudvalget og i offentligheden om, hvad det er, vores udenrigsminister drager ned og meddeler i Bruxelles. Det kan f. eks. være andre regler om, hvordan udenrigsministeren skal optræde i markedsudvalget; der er mange forskellige muligheder, man kan tage op. Men det må have konsekvenser, når der bliver skabt en sådan forvirring, når udenrigsministeren drager af sted.

Holger K. Nielsen (SF):